

Refleksjonsbrev for Jupiter, Mars måned.

Jupiter barna utforsker og utvikler fremdeles rolleleken inne på avdelingen. Doktorrommet er fremdeles ett populært sted å leke, og vi voksne blir invitert inn for å være syk. Vi ser viktigheten av å være en lekende voksen i hverdagen, spesielt i denne alderen. De vil gjerne at vi skal være med de, både i boltrelek og rollelek. Som vi har nevnt i tidligere brev, så observerer vi mye hvordan barna tar i bruk rommene på avdelingen. Vi ser hvor barna har de gode møteplassene og hvor det trengs å endres. Doktorrommet vil bli en stund til siden vi ser at de fremdeles utforsker leken sin der.

Møteplassene der vi har det udefinerbare materialene, trengs mer utskiftning og tilføring av nye ting. Nå har vi valgt å fjerne duploen, og heller tilført mer klosser i ulike former. Dette gjør vi fordi vi ønsker de skal få mer utforskning med klosser i ulike størrelser og former. Vi valgte også å flytte dyrene og pinnene til dette bordet. Vi vil bruke mars måned til å se hvordan de tar i bruk denne nye møteplassen. Vil dette bli ett sted der atelierkulturen vil blomstre og bli ett forskende leke og læringsfellesskap? (Carlsen K, 2021, s.80).

Ett sted vi ser barna er lite, er ved pallen som vi har kledd i grønt. Vi undrer oss veldig over det. Hvorfor leker de ikke der? Hva trenger de for at den skal bli mer spennende? Pallen er åpen for ulike installasjoner, de får ingen føringer fra oss på hvordan de skal leke der, men allikevel så blir den lite brukt. Vi har spurt andre avdelinger som bruker avdelingen, og de sier at barna deres synes den er spennende å leke på.. Er det fordi de er eldre? Eller er det fordi de ikke ser den hver dag? Vi må gruble videre og finne ut hva vi kan gjøre for at dette skal bli ett møtested med utforskertrang!

Etter vi festet duk på bordet inne på avdelingen, og har en bøtte med leire stående på badet, så har det vært lettere å ta frem leiren. Vi har hatt leire fremme hver uke, og barna tar i bruk leiren på en utforskende måte. Vi voksne trenger mer tid til å bli vant til at de skal få lov å utforske og ikke være så opptatt av hva de lager. Vi tar oss stadig i å spørre «hva lager du»? Etter personalemøte med Kari Carlsen, fikk vi noen ideer til hvordan vi skal la barna få lov å utforske mer på egenhånd.

Det som har fanget oss de siste gangene med leire, er at noen av barna er mest fasinert av den harde røde leiren. De lukter på den og sier «æsj», og uttrykker at den er «hard», og prøver å dra av små biter. Dette snakket vi om på personalmøtet med Kari Carlsen, og hun tenkte som oss, at det er fasinasjonen om at den er hard, men også mer sansete, fordi den inneholder mer grus, så barna kjenner de små steinene med hendene sine. Når vi tar frem leiren de har utforsket før, men som har stått og tørket, så kjenner de på den og sier den er hard. «Kan vi knuse»? Barna begynner å slå den harde leiren i bordet, vanskelig å knuse, og noen holder seg for ørene. De bitene de får løs legger de i en boks, så vi kan lage slikker til å male med. Det er gøy å legge ørene inntil og høre hvordan den harde leiren møter vannet! Ingen spør etter verktøy til å

knuse leiren med, ingen henter noe å knuse leiren med. Vi undrer oss, hvorfor gjør de ikke det?

Kanskje neste gang... 😊